
Mihai Eminescu

Kámadéva

(Kamadeva)

Hogy szerelem bánatával
Gyógyítgassam szegény lelkem,
Kámát hívtam éjjel, jöjjön
Kámadéva, hindu isten.

Jött is, édes, büszke gyermek,
Jött is papagáj-lován,
Csalfa mosolyok derültek
Korallszínű ajakán.

Szárnya van, s táskája mélyén
Nyíl helyett virág fakad,
Mérges növény, a nagy Gangesz
Partján szedte azokat.

Íjára tett most egy szívet,
S célzott, épp szíven talált,
És azóta álmatlanul
Sírom át az éjszakát.

Jött, hogy leszámoljon velem.
Büntet mérgezett nyila,
Ő büntet, a kék eget s a
Meddő ábrándok fia.

Ráduly János fordítása

Kis jegyzet

A fenti, *Stănescu — Eminescuról* című közleményem a *Romániai Magyar Szó Szabad Szombat* mellékletében látott napvilágot (27. szám, 2000. július 8-9.). Igazolni próbáltam, hogy a modern román líra egyik legnagyobbja valóban fölismerte a nagy előd „szellemi erejét, páratlan éleslátását.” Így válhatott korunk egyik legnagyobb lírikusává.
